

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1. szám, földszint, balra.
Bérmintetlen leveleket csak ismert kéztől fogadjunk el.
Kériratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Kazinczy-utca 1. szám, földszint, balra.

Hirdetéseik díjszabása szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap után, szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:
Helyben hazhoz hordva:
Egész évre 12 frt.
Fél évre 6 frt.
Negyed évre 3 frt.
Egy hónapra 1 frt.

Vidékre postán küldve:
Egész évre 14 frt — kr.
Fél évre 7 frt — kr.
Negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.

Hirdetéseik helyben ártanak.

A mi szövetségünk.

Arad, november 25.

Bizony rettenetes az a mély, tragikus színezetű ború, a mely a tegnapi német trónbeszéd elején, a trón magasáról adja tudtul Németországnak a trónörökös betegségét. A trón fennsége eltűnő látszik a beszéd e szavainál és csupán egy agg, súlyosan meglátogatott apa tűnik fel fájdalommal, melyre megindul s a melyet megsirat az egész német nemzet. Mintha az üresen maradt udvari páholyban előtűnt volna a galamb ősz Vilmos császár alakja, arczán a lemondás borongásával és ajkain az elháríthatatlan gyónás szavaival, hogy hiszi a Hohenczollern-házra a jövődőlést és az a sarja a ki az emlegetett dóm középső kapuján lépett be, az már nem jut trónra seha . . .

Ha volt őszinte fájdalma egy parlamentnek, midőn a felséges ház bántatást osztja, úgy az őszinte részvét benne van a birodalmi gyűlés viszonylatában.

Szinte elkerülhetetlen szükség volt, a trónbeszéd további részére, mely a külügyeket érinti. Szükség volt rá, hogy a szokatlanul gyászosan tetsző szavak erőltetését felváltsa a nagy birodalom erejének teljes tudatában menydörgő kifejezés, hogy az igazságtalan támadások esetére Németország együttesen foglal állást szövetségeseivel, velünk és Olaszországgal.

Oly határozott és biztos e kifejezés, mint a milyen óriási erő rejlik a középeurópai hármass szövetségében. A magyar ellenzéki publicisták kórusa talán szintén megnyugvást találhat e határozott szint való kijelentésben és végre be fogja látni, hogy e szövetségben olyan hallatlanul impozáns nagyhatalmi állásunk, minő soha nem volt.

De e felénk gravitáló értelem mellett is, legjobbkor jött a német trónbeszéd e paszusa. Egéző szükség volt reá.

A »grande nation« ott a Szajna partján nagyon borulni látja maga fe-

lett az eget. Az öreg Grévy abban a hihetetlenül nagygyá közt válságban talán már az utolsó közlése elnöknek hiszi magát. Napoleon Viktor Brüsszelben már ismét igyekszik visszaadni a vendéggel és a királypártiakat gyűjti egybe ülésre, azt hivat, hogy ezek a megritkult lovagok mégis csak elrebegetik a híres bókot: »Oh én királyném.« A párisi lapok nehezen tudják visszatükrözni az ottani tömeg hangját, s bajos konstatació, hogy forradalmat vagy új kamrárt ohajt-e a tulajdonképpeni nép? Lehetetlen belátni, hogy a Clémenceau-k frakciója nem gondolkozik valami szörnyű merészen és nem viradunk egy reggel arra, hogy ismét az államcsínyek hónapjaiban vagyunk?

Mennyire nagy e forrongó vesztélyel szemben a mi szövetségünk biztositéka. Milyen jóleső nyugodtság fog el, ha e villámok hordó borultra ott van villámfogóul az a pár millió szurony, mit német- és magyar alföldi nép fiai szövetségben hordanak a szorrentoi olaszokéval. Milyen bizmatlanná lenne Európa a saját helyzete iránt e nélkül és a vérszemű mekkorára nőne a francia revanche és az orosz pánszláv tábor hiveinek, ha ez a sose hallott nagyságu hármashadtest nem vágna északra, délnek és nyugatra egyforma erővel.

Mondjuk el büszkén, hogy szerencséseknél érezzük magunkat, hogy e szövetségben egyik Ausztria-Magyarország.

Tekintsünk nyugodtan állami existenciánk sorsa elé, mert a mi táborunkban van Közép-Európa ereje.

Es adjuk meg a hallgatag elismerést ujjal külügyi politikánk vezetőinek, mert nagy ez a mi szövetségünk és benne hatalmunk delelő pontjára jutott.

Országgyűlés. A képviselőház estütörtön ülését tartott, melyen Páchy Tamás elnök: Benyújtja jelentését Doda Traján Krassó-Szörény vármegye karánsebesi választókerületében megválasztott országgyűlési képviselő ügyében. (Halljuk! Halljuk!) Minután

nevezett képviselő, hivatalos felszólításom dacára sem nyújtotta be meghívó levelét, s azt, hozzám intézett két renbeli levele szerint, nem is hajlandó tenni, ennel fogva kérem a t. házat, hogy ezen ügyet az 1876. XXXIX. törvények 6. §-a értelmében, az összeférhetlenségi bizottsághoz utastani méltóztatassék. (Helyeslés.)

Egyebet, úgy hiszem, nm lehet tenni. Minután Doda Traján ur több renbeli levelet is küldött, ezek is az összeférhetlenségi bizottsághoz tételnek át. (Helyeslés.)

Tisza Kálmán miniszterelnök indítványt nyújt be az iránt, hogy a ház egy regnikoláris bizottság megválasztása iránt intézkedjék, mely a Horvát-Szlavonország-al az év végén lejő pénzügyi egyezmény megújítása iránt a szükséges tanácskozásokat eszközölje s azok nyomán javaslatait megtehesse. Továbbá minután ezen regnikoláris bizottság tárgyalásai előreláthatólag az év végéig befejezhetők nem lesznek, az egyezmény pedig az év utolsó napjával lejár, törvényjavaslatot ad be a »Magyarország és a Horvát-Szlavon és Dalmátországok közt az 1880. évi LIV. t. c. z. értelmében létrejött pénzügyi egyezmény hatályának meghosszabbításáról a jövő év végéig.«

Ugyanevak törvényjavaslatot nyújt be az 1888. év első negyedében viselendő közterhekről és felezendő állami kiadásokról.

A ház a jegyzőkönyvnek két pontját, a mely e törvényjavaslatokra vonatkozik, mindjárt hitelesíti, hogy a törvényjavaslatok a bizottsághoz áttételhesenek.

Busbach Péter az első bírói bizottság nevében, mint annak elnöke bejelent, hogy a bizottság f. hó 29-én a körösabányai választókerületben f. évi június hó 17-én megejtett képviselőválasztás ellen néhány választónak beadott kérvényét vizsgálat tárgyává tévén, az abban felhozott, és a választást állítólag igen lényegesen terhelő, a választási szabadságot állítólag korlátozó serelmek köztelében a vizsgálatot elrendelni szükségesnek tartotta és e célra Török Zoltán képviselőt küldötte ki.

Szell Akos az állandó igazoló bizottság előadója, a bizottság nevében jelenti, hogy Károlyi Gábor gr. Székesszékhárvártól megválasztott képviselőválasztása ellen beadott kérvény elintézésénél Fellmayer István és társai által emelt érdekeltségi kifogás folytán, melyet a bizottság elfogadhatónak talált. Eötvös Károly képviselő, a III-ik bírói-bizottság

tagja, Unger Alajos, a IX. bírói-bizottság tagja által helyettesítetik.

Hegedűs Sándor, a pénzügyi bizottság előadója betérjeszi a pénzügyi bizottság jelentését a hor-, hus-, czukor és sörfogyasztás megadóztatását illető 1875. XXVIII. és 1883. V. törvényekkel némely határozmányainak módosításáról szóló törvényjavaslat tárgyában.

Dárdai Sándor, a pénzügyi bizottság előadója, betérjeszi a bizottság jelentését a helyeg- és illetekrekre vonatkozó törvények és törvényesített szabályok némely határozatainak módosításáról szóló törvényjavaslat tárgyában.

Elnök: T. ház! A legközelebbi tárgyalásokra a pénzügyi bizottság által legközelebb benyújtott jelentéseket kell kitűzni, mint a melyek oly törvényjavaslatok módosításával foglalkoznak, melyek pénzügyinkre befolyást gyakorolnak. Azt hiszem, legelőszőrűbb lenne, ha a legközelebbi hétfőn (d. e. 10 órákor) méltóztatnék megkezdeni a dohányjövődéki törvények és törvényesített szabályok némely intézkedéseinek módosításáról szóló törvényjavaslat tárgyalását. Hogy mely napon fognak következni a többiek az természetesen a tárgyalások menetétől fog függni; de azt már most meg lehetne állapítani, hogy kivéve az indemutásra vagy a Horvát-Szlavon egyezség meghosszabbítására vonatkozó törvényjavaslatokat, a melyek hosszabb tárgyalást úgy sem igényelnek és azért közeben is letárgyalhatók, a dohányjövődéki törvényjavaslat letárgyalása után mindjárt a helyeg- és illetekrekre vonatkozó, azután pedig a hor-, hus-, czukor- és sörfogyasztás megadóztatására vonatkozó bizottsági jelentések és törvényjavaslatok tárgyalatának.

A dohányjövődékre vonatkozó törvényjavaslatot hétfőn fog tárgyalni, s azután fog meghatározatni az, hogy a többiek mikor jöjjenek tárgyalás alá.

A népfelkelés és a nyugdíjazott tisztok.
A m. kir. honvédelmi miniszter, f. évi 7354. szám alatt a következő körrendeletet bocsátotta ki. Azon kérdés merült fel, vajjon a népfelkelésről szóló 1886. évi XX. törvények 2. §-nak 3-ik kikézdésében foglalt határozat a katonai jelleg nélküli honvéd (katonai) nyugdíjakra is kiterjed-e?

Erre vonatkozólag a cs. és kir. közös hadügyminiszter, valamint a birodalmi tanácsban képviselt királyi és országos honvédelmi miniszterével egyetértőleg, a következő határozat állapítottat meg.

A nyugdíj fenntartása mellett tisztai (hivatalnok) rendfokozatokról önként leköszont vagy a tisztai állásból becsületigyi eljárás folytán elmozdított ügyének és pedig utóbbiak a nélkül, hogy elvesztett rendfokozatuknak újóbi adományozására igényt tarthatnának, 50-ik életévüknek betöltéséig a népfelkelés kötelezettségében állanak. Az ezen határozat foganatosítására vonatkozó intézkedések rendeleti útton adtának ki. Kelt Budapesten, 1887. évi november hó 15-én. Br. Fejérváry Géza, s. k.

A képviselőház munka-programmja. A karácsonyi ünnepekig a kormány szándéka szerint a képviselőházban a csütörtöki ülésen a közelebbi napirendre tűzött három pénzügyi törvényjavaslaton, valamint a Horvátországgal fennálló pénzügyi kiegyezés meghosszabbításáról szólóan kívül, még az indemut-törvényjavaslat egy regnikoláris küldöttéknél a Horvátországgal való kiegyezés érdekében való megválasztására vonatkozó határozati javaslat, valamint az a törvényjavaslat fog letárgyalatni, mely szerint a kereskedelmi miniszter felhatalmaztaték, hogy Olaszországgal és Németországgal 1888. június végéig rendeleti útton kereskedelmi szerződéseket köthessen. Esetleg meg az állategészségügyi törvényjavaslat is tárgyalásra kerül.

KÜLFÖLD.

Bismarck leleplezése. A »Kölnische Zeitung« alább közölt ezíke képezi a politikai világ legnagyobb eseményét. Bismarck herceg e leleplezéseivel életerében támadja meg az egymáshoz közeldett francia monarchisták, illetőleg orleanisták és az orosz háborupártok összejátszását, de egyuttal eles vágást intéz a ma német udvari pártra, mely az e párt anyagi érdekeit oly mélyen sértő, a külföldiek földbirtokára vonatkozó császár-ukázviszavonása érdekében Bismarck feje felett, ennek politikáját keresztelző akcióit indított meg.

A »Kölnische Zeitung« Berlinből keletkezett kommunikéje nagyjában így hangzik: »Az egy órai beszélgetés, mely Bismarck herceg Orszországi császárjával folytatott, még mindig központját képezi a politikai fejtegetéseknek. Önként értetű, hogy az semmiféle megállapodást avgy

Az „ARADIKÖZLÖNY“ tározaja.

(November 26.)

A legnagyobb bolond.

(A négy brahman története)

Az „ARADI KÖZLÖNY“ eredeti tározaja.

1599-ben tették az angolok lábukat India földre. Hatalmuk eleinte szük térré szorított, de mint Didó Éjszak-Afrikát, úgy ők is kétfáz év alatt behálózták egész Indiát. Ő tőlük függtek már 1800-ban az összes indiai fejedelmek, az ő szavuk döntött a háboru és béke felett.

A közigazgatás és igazságszolgáltatást azonban megváltoztathatták, de a hinduk ősi intézményei sértetlenül fennmaradtak. A hindukat ezenül is a brahmanok kasztja vezette; kik befolyásukat a nép jóhiszeműsége kizsákmányolására fordították.

Az európaiak jól látták azon sok szemfényvesztést, melylyel a brahmanok a népet lebilincselték, de nem merték a szent kasztot bántani, egy-egy éles megjegyzést tenni azonban reájok nem mulasztottak el. Nagyon jellemző a közvéleményt egy utazóknak Dubois abbának következő adománya:

Egyszer négy brahman utazott, a mikor találkoztak egy őrtálló katonával, ki őket üdvözölte. Erre a négy brahman hajba kapott, hogy kit is illet a katona üdvözlése. Végre is magát a katonát kérdezték meg, hogy kinek szót üdvözölése. A katona válasza az volt, hogy: »A legbolondabbnak«. Most meg azon kezdett torzalkodni a négy brahman, hogy hát ki is közöttük a legnagyobb bolond. Be mentek tehát a szomszéd faluba s összehívták a kupaktanácsot, hogy ítélje meg, ki közöttük a legnagyobb bolond. A kupaktanács tehát hozzáfogott a brahmanok kihallgatásához. Az első brahman így kezdé:

Egy gazdag kereskedő adott neki két vég posztót, a legfinomabbat a mi csak Indiában kapható. Egyszer kimosta a posztót s kiterítette száradni, a mikor egy kutya elfutott alatta s ezzel megfertőztette a szövetet. Már most sem ő, sem gyermekei nem akar-

tak hozzányulni a tisztátalan szövethez. Ekkor, hogy megtudják, csakugyan hozzáért-e a kutya, a gyermekek valamennyien négykézláb a szövet alá másztak a nélkül, hogy a szövetet érintették volna; erre azt mondták, hogy ez a próba nem használ semmit, ha csak az atyjuk is nem bujik a posztó alá. Ez annyira elkéserítette az atyát, hogy a posztót rongyokra tépte. Miért is őt kiküldötték a legnagyobb bolondnak, mivel újra kimoshatta volna, vagy valami árért eladhatta volna egy szegény embernek.

Erre a második brahman így beszélt el történetét: Egyszer fejet megborotválta egy borbély, s neje mikor fizetett, két annát adott neki egy helyett, de a borbély nem akart belőle visszaadni. Hosszas czivódás után végre azt mondta a borbély, hogy megberetválja a brahman nejeinek a fejét ingyen. A férj bele is egyezett, de a nő elborzadt, mert a megborotválás annyit jelentett volna, hogy ő hütlén. De a brahman nem akarta, hogy kárba menjen az ő annája, azért erővel megberetválta nejét. Erre az asszony haza futott szülőihez, a férjét pedig kiküldötték a legnagyobb bolondnak.

A harmadik brahman így kezdé: Egy este azt mondtta nejeinek, hogy minden nő fecsegő. A felesége azt vágta vissza, hogy a férfiak még nagyobb fecsegők. Hosszas disputálás után végre fogadták, hogy a melyik legelőszőr szól, fizet a másiknak egy bétellevélet. Az éjjel csakugyan szó nélkül télt el. Eljött a reggel is, de egyik sem szólt egy szót sem. Ekkor valaki fellármázta a várost s egy sereg ember gyűlt össze a házuk előtt abban a hitben, hogy megölték a brahmant és nejét. Végre is rájuk törték az ajtót. A férj és feleség ott feküdtek, a nélkül, hogy egy szót szóltak volna. Valakinek azután az jutott eszébe, hogy a brahman pár meg van babonázva s huttak egy varázslót, de ennek a hókusz-pókusza sem használ semmit. Egy okos brahman végre tüzes vesszel kezdette a férj talpát csiklandozni, az szó nélkül túrtu e torturát! Ekkor próbát tett az asszonynál is; de itt már volt hatása; az asszony sikoltva

felugrott s oda dobta férjének a bétellevélet. A férj elvette s így szólt: Nem mondtam, hogy az asszonyok valamennyien csacsakák. Az emberek, kik ott voltak, nagyot uzték. De mikor megértették, hogy a férj egy bétellevélért lármázta fel az egész várost, ki-mondták, hogy ő a legnagyobb bolond a világon.

Végre a negyedik brahman kezdette bizonygatni, hogy ő a legnagyobb bolond. Hajdanában — mondá ő — eljegyzett egy leányt, a ki elég idős is volt hozzá, hogy neje lehessen. Anyja el is akarta hozni atyja házából, de oly beteg volt, hogy alig tudott járn. Elküdté tehát hozzá a fiát, de mint ahogy tudja, hogy nagyon buta, meg hagyta neki, hogy ildomos legyen. A leány atyja, vejét vendégszeretőleg fogadta, s leányát elborzította vele. Nagy meleg volt, a homok csakugy égette lábukat. A nő már nem bírta tovább, s lefeküdt, hogy ő meghal. Erre jött egy kereskedő, a ki vállalkozott, hogy az ő bivalján elviszi a menyasszonyt, a rajta levő ékszeréért zálogul le is tett a férj kezébe 20 pagodát. A férj a 20 pagodával szépen haza ballagott anyja házához. Mikor az anyja megértette esetét, szidalmakkal halmozta őt el, s meg is ölte volna, ha a vadonba nem menekül. Erre a kaszt vénei megbírságotlák őt 100 pagodáig s megtöltötték neki, hogy másodszer házasodjék.

A kupaktanács hahotával hallgatta végig a négy brahman történetét, úgy hogy mindenki oda csődült megtudni, hogy mi történt ott. Végre is oda szólt az ítélet, hogy mindenki brahmant illeti a katona üdvözlése; mire nagy vigan hagyták oda a kupaktanácsot örülve, hogy mindeniküknek nyert ugye van.

Laukó Albert.

Az idegenforgalomról.

Az „ARADI KÖZLÖNY“ eredeti tározaja.

Irta: Csereyey Gyula.

Valamint a túreltelenség idegenek irányában, a művelődés legelső fokán álló népeknek tulajdonsága, úgy jellemzi annak ellenkezője a művelt nemzetek szokását, miszerint az idegeneket emberségből kedvelik nem

csak, hanem a velük mentül gyakoribb érintkezés által anyagi és értelemi hasznot húznak.

A mások iránti túreltelenségben általában az emberi lélek nemesebb vonása tükröződik vissza. Az afrikai négek az idegent, ha éppen rabságra nem ejtik, gyakran minden ok nélkül lemészárolják. Hozzajuk vad embertelenségben, a némi civilizációval bíró nemzetek közül, egyedül a kínaiak hasonlóak, kik saját honfirtasikat, — ha azok csak más tartománybeliek — nyíl-áronson gunyolják, utcaközépen kergetik, sőt kövekkel megdobálják; mire bizony nem a góg indíthatja őket, hogy műveltebbek a másokkal vagy nemesebb néptörzsből származnak, hanem egyszerűen állati ellenszenv, mely marakodási ösztönből önon fáját támadja meg s azért e durva bánás szellemi fölénység ellen bizonyít.

Azonban a kelet népeinek nem mindegyike olyan visszataszító. A portyázó beduin a sivatag síkban az idegent megrohánja, kifosztja ugyan, mert az mestarsága, keresetmódja, de ha szátrának nyílójában beköszönte békét, nyugalmat kér, vendégszeretettel fogadja s utolsó talaját megosztja vele. A vendéget egyébiránt szivesen látják ott azért is, mert változatot, újdonságot hoz az egykedvű pusztai életbe. Elbeszéli uti élményeit, kalandait, szól szülőföldjéről és annak szokásairól, megjelenése tehát érdekgerjesztő, mi által a hajlék csendje megéled.

A vendégszeretet, mely patriarchális eredetében az emberi tulajdonságok leghibekise, a régi kultúráknál főerényül tekintett s az volt tulajdonképen első lépés a művelődésre. Mily boldogság volt az idegen földön utazóra néve hajdan, mikor otthonától távol, harcias törzsek közepette, befogadó szállásra akad, hol élete és vagyona biztonságba lehetett, — és ha keleti szokás szerint, ott manaps is, néha drága ajándékkal kell megjutalmazni a vendégszeretetet: az mindig felér a kölcsönös jóváteleménytel. A hajdanokan szentnek tartott menedéksjog sérthetlensége, mely üldözöttekre terjedt, csak természetesen kifolyása volt a vendégszereteteknek.

A biblia és a korán, egyaránt megkapó jeleneteket idéznek a vendég és vendégfog gyakorlásáról. Lot saját leányait kész volt kiszolgáltatni, hogy szomszédjai a nála betért idegeneket ne bántalmazzák. A sodomaiaknak, úgy jatszik kínai erkölcsük lehetett és a Prokurtesz agyát tőlük származtatják. — Mahomed elfogatását pók akadályozta meg, miat egyedül lakója a barlangnak, hová me-

nekült, mi nem csak Allah csodájaként van elődva, hanem mint követni való példa is.

Az az idő reg elmult már, mikor véletlenül angolokat megvendégelni lehetett; ámde a nyugat ősi népeinek vendégszeretéről senk kell feltenni egyebet, mint a biztonságot, mikép az idegen utas bántatlanul járhatott-kelhetett, anélkül hogy élete és vagyona veszélyeztetve lett volna. A polgárosodás fejlődésével, e biztonság mindinkább szilárdul s az által válik kellemessé, hogy az ember idegen helyt, olyan élvezetet szerezhet, minőt otthon nem talál; és mint ahogy a közlekedés könnyebbédesével az utazók szaporodása egyenlő lépést tart, azoknak ellátására is mentül több gond fordítatik, minek következtében a közgazdaságunk több ága virágzásnak indul, a társadalmi állapotok pedig bizonyos tekintetben javulnak.

Ezen szempontból, a szükségbeli vagy tüzeltatászon kívül, az idegen forgalomnak két neme érdemel különös figyelmet: a betegek utazása és a kórházhasználat.

Mikor az orvos betegének kezelésénél sehoggy sem boldogul, ha a rendelt szerek konokul tagadják meg a szolgálatot, nem marad egyéb mint lérváltoztatást ajánlania. A levegőnek minősége a vérkeringéssel s így közvetlenül az egész szervezettel összefüggésben állván, annak befolyása a test és lélekre, egyaránt hatalmas bír. Legyen tehát, hogy az orvos a kórház állapotot, igazán eltalálja vagy szak- a stottsága dacára a képzeldű beteg állítása félrevezeti: a változás tagadhatlan sok alkalmat nyújt jótékonyan üdíteni a kedélyt s emel fogva enyhítölget hatni a szenvedésre is.

Nem kívánok szólni oly betegokről, kiknek bajai megkövetelik, hogy gyógyhasználat végett, bizonyos időn át fürdőn mulassanak, hanem a gyengékek és nyugelődők lejáról, kik örökös vándorlásban, nyáron melegekelt hűvös, telben pedig enyhe meleg égály vidékein töltik életüket.

Ezen utazók legnagyobb jutalékát, szorosabb meghatározás nélkül a mellbetegesek szolgálatják.

Hiteles adatokkal be van bizonyítva, hogy a tudósorvadásnak minden hétédiker ember, — minden nemzedékből pedig öt millió lélek eskik áldozatul; és dacára hogy a közelebbi időben e pusztító kórsg okait felfedezték már, még sem tudnak az abban sinlődni betegeknek enyhületlen mást, jobbat ajánlani mint a változtatást. Noha az orvosi tudomány mai állapontja szerint a tudósorv, az égbajlat minőségétől nincsen feltételezve, mert úgy a tropikus és

lapíták meg, hogy az a halom a Pen-
gyom. — Tanárky elhatározta, hogy meg-
tartja a halom keresztelőjét s meghívta pusztai
mulatságra a tanári kurt. Ez ünnepe em-
léke Arany egyik gyönyörű költeménye:
„A tetetlen balmon.” Tanárky ugyanis ma-
radt mindig, a mi volt. Sohasem szűnt meg
a korral haladni. Férfinak alakul, azelőtt idegek-
kel bíró férfi volt öregem is. Csak az utóbbi
hetekben mondogatta családjának: „Meglát-
játok, nem sokáig élek.” Kedden délután hazi
orvosa és orvosudor fia kíséretében Korányi
Frigyesnél volt tanácskérésre. A tudós
tanár megvizsgálta, de fenyegető vész nem
mutatkozott neki s jóval vacarott. Családja
közében este még jó izmú bicarolt s tízkor
már szélhűs érte. Éret is fájtak rajta.
Érezte, kimondta, hogy vége s végül közlött
nem veszté férfinak bátorságát, melylyel a hal-
lalt várta.

— **Rövid hírek.** A sok szász la-
kossal bíró Brassóban a márczius 15-iki
büntetés elhatározta, hogy tagjai az ünnepe-
lyeken lehetőleg magyar ruhában jelenjenek
meg. — A dévóny-újfalusi tüz-
vésznél egy nő a lángok közü veszté s
egy gyermek is alkalmassal odaggett, mert
nyomtalannul elült. — Székely-
várról Deveseri Lajos 17 éves köteles se-
géd. kit fiatalága miatt nem akart bevenni
katolán, rövid levelet írt a királynak. ren-
delje el, hogy az egyszer kivétel legyen, s
a levélnek volt is sikere, mert a halósághoz
rendelet érkezett, hogy a vitézkedésre vágó
ifjú, ha eléggé erős, beléphet bármely ezredbe.
— Sok a jóból. Szegeden az a 600.000
liter pompás víz, mely az artzi kutból nap-
ként kifolyik, sem elfogyasztani, sem hamaro-
san elvezetni nem bírják s egész kis tenger
képződik a kut környékén. — Miskolcon
Kun Dezső 30 éves életerős férfi, Kun Abra-
hám megyei levéltárnok fia, a „B. H.” hire
szerint megmérgezte magát.

A nagy világ.

— Az a szegény apa... A hatal-
mas német birodalom agg uralkodójára ráil-
lik ez a jelző. Mint most írják, megható epiz-
ódja volt ama látogatásnak is, melyet a czárné
tett Vilmos császárnál, magával víve ő gyer-
mekét is. A császár gratulált az „istenáldás”
hoz s aztán a mély szomorúság hangján azt
mondta: „Milyen boldog lehet folségéd, ki-
nek ilyen ép gyermekek és lányai vannak; z-
nem csak két gyermek van s ezek közül
is az egyik olyan nagybeteg!” A czárné na-
gyon meghatotta az apai szív e nyilatkozása.
Pár pillanattal szőhöz sem tudott jutni. Az-
tán gyöngéden megfogta a szomorú apa kez-
zeit s vigasztalóan azt mondta: „A Hohen-
zollern ház életfáján őde unokák virítanak, a
kik bizonyára megkönyítik a nagyapának
a fájdalmak elviselését.”

— III. Napoleon mint rendőrk. A Trafal-
gar square-en történt zavarosok követke-
sége a londoni rendőrfőnök számos rendkí-
vüli rendőrt fogadott fel. Ez alkalomról
felemlítik, hogy negyven évvel ezelőtt III. Na-
poleon is szolgált mint önkéntes rendőr. Lord
Malmesbury azt beszéli emlékirataiban, hogy
ő saját szemével látta III. Napoleont a Tra-
falgar square-en mint rendőrt és ezt husz
szemtanú is bizonyította. Akkor a charis-
tistik követelték a Trafalgar square-n való
gyülekezés jogát és ezért a polgárok tömege-
nek fegyverek. A rendőrtisztviselőket szá-
mos egyént írtak be rendkívüli rendőroknak,
a kiknek a szolgálati eskü feltétele után jönek
vagy zavarzó egyéneket letartóztatni. Az ilyen
önkéntes rendőrokre súlyos kötelességek há-

nam tudom nem volt-e titokban azon meg-
győződésben, hogy az önzívokor saját külön
bárkájuk volt.

Egy emellett feljebb nem igyekezett
nevelőnek meglehetősen nevelésigényét és mind-
den felülmúló tudatosságát és lustaságát tit-
kolni. Egyetlen tehetésében a zenében nyilat-
kolt. — Kéményen, hidegen de „brillánsul”
járt, és később a sok gyakorlatnak és
életnek féltelmének, melylyel nehéz taktusverő
botja iránt viseltettem. koromhoz képest jó
zongorajátzó voltam.

Francia tanulásunk és számtanunk azon-
ban vilóságos bohózat. Nagy nehezen a számtan-
ban a tizedesekkel való művelétekig vittem,
itt azonban megálltam azon egyszerű okból,
mivel tanulniom sem tudott többet. Két óra-
kor szabadon bocajított és a rap hátralevő
része teljesen a miénk volt. Miss Fluker órá-
gyeküldt a pamlogon, egészen elmerülve
egy regénybe; az időszak és étvágya szerint
hol egy tányér almát, sült gesztenyét, számo-
csát kellett nekünk vinnünk, ugy hogy képes
volt szemlét és testét egy időben táplálni.
Noha elcsalt egy skarlátvörös köpenyben és
fekete kalapban, Kilerolba, hogy barátait fel-
keresse és őket a legirisebb hírekkel „a ház-
ból” ellássa.

Mr. French, lelkesülünk volt ez egyet-
len ember, ki nagyatám bizalmát bírta és
közeledett Galloval. Ez egy mogorva öreg
ur volt, sasorral, virágzó arczzinnel, szelid,
nyájas kék szemekkel és ószülő koteletle
forma pofaszakállal. Zavart pillanataiban azon-
különös szokása volt, hogy ezen koteletle-
formák egyikét ráncgáltta és szájába vette.
Egy nagy és fogékony, tántorithatlan protes-
táns közeg híveinek tartott prédikációkat,
melyek 50-70 percig tartottak, és ha
szónoklás közben felakadt, vagy nem talált
megfelelő szót, szakállának fentemlített mál-
don való ráncgálásával segített zavarán.

„A vén hízogó” volt egyházfája, ki a
ministrálást hangosan, kihívó irándi acen-
tussal végezte, hogy az alatt tekintet-
elt folyton rajtuk függött. Azt hiszem, ezt
épen úgy hivatalos kötelességének tartotta,
mint a szegények perselyével körüljárni, mely
sokban hasonlított egy sárgász selypnyőhöz,
és mely minden állér beledobásánál megsz-
szire elhangzó zajkozott. Még mr. French
sem kerülhetette el a perselyhez való hozzájá-
rulást. Ha mindenki leróta már állérát, a
perselyt várakozásteljesen a szöszökhez
emelte és mr. French négy garasosa előke-
lően csengett a rézpénzekem kötelességét tel-

lulnak; bármely órában éjjel vagy nappal
szolgálatra idézhetik be őket és ilyenkor
ugyanazon fegyelmi szabályoknak vannak alá-
vetve, mint a régi rendőrok, sőt, ha nem mu-
tatnak kellő buzgalmat, meg is bírsághatják
őket háromszáz forint erejéig.

— **Rövid hírek.** A Zola „Föld”
című regényének német fordítását a bécsi
rendőrség lefoglalta. Biztosítva van tehát az
osztrák erkölcsösség. — A bécsi levél-
bélyeg gyűjtők szüntelen alakítottak
„bélyeg börczét” s meg börczibőségét is választ-
ottak. — St. Pálten mellett a bécsi gyors-
vonaton Bernhardi müncheni fiatal orvos a
waggon folyócsón agyon lötte magát; társz-
jában 15.000 forint találtak. — Párisból
megsürgönyözre érdemesnek találtak az a ne-
vezetes eseményt, hogy egy omnibusz el-
ragaszták a lavak, a koesi földöt s a
benne ülők megsejültek; igaz, hogy némely
más „világjáró” omnibusz-utazóit ilyen csoda
ki nem teltek. — Bukarestben egy
vasuti igazgatóságánál 800.000 franknyi sikszas-
tást fedeztek fel Deloges, Szeponzky és
Winter főtisztviselőket felügyszertettek állásuk-
tól. — Az európai börczében min-
denütt nagy a pangás, még Londonban is, hol
az utóbbi négy hónap alatt vagy ötszázmillióval
kisebb volt a forgalom, mint tavaly. — Cre-
feld német városban az az örök: e nap-
okban megszületett a nagy százezrek lakosa;
hazek óta aggodalmas pontossággal tartottak
számot minden születést és halálószást s végre
bekövetkezett a nagy esemény.

SZÍNHÁZ.

— nov. 25.

— **„Francillon”** ma este harmadszor
töltötte meg a házat s a közönség nagy ré-
szét ma már vidékiek szolgáltatták. A kitűnő
előadás híreinek e vonzását természetesen is
tartjuk akkor, a midőn a többi vidéki színhá-
zak szereposztását a „Francillon”-ban, alig
tudjuk mosolygás nélkül kiállani. A mai elő-
adás hasonló magas színvonalon állott a meg-
előző kettőéhez. Czanyuga Emma (Fran-
cine) Hunyady Margit (Smithné), Ha-
vas Aranka (Anette), Peterdy (Lucien),
Somló (Stau), Réthey (Henry) Fe-
nyéri (Celestin) stb. ugy mutatták be ma
is ezeket az értékes alakokat, mint a hogy
az aradi színházban megvárja a nagyigényű
közönség.

— **„A kis hadnagy”** a sokszor említett
eredeti új operette, mely Aradon kerül először
színré, már csaknem egészen be van tanu-
s s hihetőleg a jövő héten megéri a premiéret.
Kreosányi igazgató szokásos áldozatkész-
ségével, új díszleteket és kosztümöket készített
a darabhoz s a zenerész szerzőjével újabban
egy orosz tánczenét íratott egyik jelenetben.

Irodalom és művészet.

A „Kölcsy-Egysület” felolvasó es- télye.

II. — november 25.

Gyönyörű szép, többnyire hölgyekből álló
közönség foglalta el ma is a városi háza dísz-
termének padjait, a az az érdeklődés mely a
„Kölcsy-Egysület” első felolvasó estélyét
fogadta, csak fokozódott ma, midőn az egye-
sület Saia c z n é urnó vezette a fel-
olvasó asztalhoz, e nagy műveltségű szellemes
nőt, kinek mai értekezése a természetesen
tekinthető nagy érdeklődést ismét teljesen
megédesített bizonyítja.

Ő volt a Kölcsy-egysületnek első női

jesítve a vén hízogó helyére ült és megke-
zdődött a prédikáció. Fülét a legnagyobb fig-
yelemmel mr. French szépen körvonalozott
mondatainak, szónoki kérdéseinek, alkalmi
felkiáltásainak és gyakori párnára való kopog-
ásainak szentelte, — azonban tekintetét egy
pillanatra sem vette le rólnak.

A hosszú doktrínás beszédét végig hall-
gattni nehéz feladat volt Rednyak. Debnék és
nekem Még a szónoknak rank irányzott tek-
intete sem tudott mindig bennünket vissza-
tartani a rendetlenkedésektől; mely négyseg-
letes templomi székütközés nem egyszer hang-
zott fel egy ügyesen mesterkélt hortyogás
vagy egy elfojtott nevetés, mely a szöszökig
is elhallatszott. Ilyen alkalmakkor mr. French
felbeszélte beszédét és szemével megsej-
lített bennünket, ezután ismét folytatta be-
szédét, bennünket valamivel féltelmes hangu-
latba hozva. Töle nem igen féltünk, hanem
nagyatyánk volt féltelmünk tárgya, a mikor ő
is jelen volt az isten tiszteletén, magavisele-
tünk kifogástalan volt.

Gallowack koránke minden tekintetben
kevés érdekeset nyújtott. Nem sok szomsz-
dunk volt, és ezen kevéstől is távol tartotta
magát nagyatám. Senkivel sem érintkezett
azóta, mióta édes anyám a kilooeli lelkeséssel
megszókött. Azt beszélik, hogy nagyatám is-
tenítette őt, és meg egy herceget sem talált
volna érdemesnek kezére. Mindig meghagyta
akaratoskodásában és minden kívánságát telje-
sítette; de midőn mr. O'Neill iránt táplált
szerelemét bevallotta neki, határozottan kijel-
lentette, hogy ha mr. O'Neillhoz férhez megy,
többé nem akarja látni, válaszson atyja és
szereleme tárgya között. Mindazonáltal kereszt-
ülvitte a dolgot.

Egy reggel eltűnt hazulról és varrópár-
náján szokásos tartalmú levelet írtálak, mely-
ben tudatta atyjával, hogy elhatározta, misze-
rint mr. O'Neillhez és reményli bocaján-
tát — de ezt haszton remélte.

Atyám Liverpool közelében kapott állo-
mást; hallottam, hogy kedvelt, jó hitzúnok
volt, és mindenütt becslétek és szerették. Két
év múlva egy ragályos láz áldozatán esett,
melyet elhanyagolt betegség szűk utcájában
kapott. Edes anyámat rövid idő múlva ugyan
azon járvány ölte meg, és én mielőtt év éves
lettem volna, teljesen árva voltam. Nagyatám
értem üldött és örökre fogadott, így Gallow
volt egyetlen otthonom, melyet ismertem.

(Folytatása következik.)

felolvasója és a tüntető tetszéaz mely meg-
jelenésekor fogadta élénken bizonyította azt is.
hogy a közönség érteit és méltányolni tudja
a felolvasás tényében azt is, amit Saia c z n é
urnó a közönség mellett az egyesület érde-
kének adott.

A felolvasónak az egyesület elnöksége egy
díszes virágcsokorral lepte meg, melyet N t o l i k
Károly alelnök nyújtott át, midőn a felolvasó
asztalhoz vezette a közönség meg-
megjülő lelkes tapsai között.

„A természet zenéje”
ezim alatt Saia c z n é urnó rendkívül
kedves és megkapó módon kottázta le a vi-
ragok és csillagok zenéjét. Az emberi nem
azonban nem bírja az érzéket e zene megér-
téséhez. Nem hallja a füvét, a bájós ak-
kordot, mit a káptanó rózsabimbó ad s nem a
halleluját, melyet kikeletkor a föld minden
virága énekel. Aztán elmondta, hogy a csillag-
sok menyhol egy egész kitűnően szervezett
énekkar, melyben Saturnus volt az első bas-
sista, kihez később Uranus és Neptun csatla-
koztak. Pedig minő szép a természet zenéje!
A kelő és hervadó virágok a feltáma-
dásról és megsemmisüléséről énekelnek, a hold
és a csillagok pedig az örökkévaló-
ság zenéjét szolgáltatják. Ezt a zenét csak
neha értették meg nagy költők és zeneszer-
zők, s a vallás szerint megértik azok, a kik
itt hagyják e világot megindírni a hangjai-
val. A felolvasás után rövid ismertetést
adja a színhangoknak, melyek iránt Wagner
bírt kitűnő érzékel s ezután egy borongós,
meglátóan szép gondolattal ér véget: „Es
azután öltessenek virágot az én síromra is,
— mondja a felolvasó — hadd beszéljenek
a kis virágok az élet járásáról, és hadd hall-
jam holdvilágos csendes estén a csillagok zené-
jét az örökkévalóságról. És ezután síromból
feltámadva elfoglalom helyemet én is a ter-
mészetben és velük énekelek!”

Percezik tartó zajos éljenzés és taps vi-
har fogadta a felolvasást.

Ezután zenei rész következett. Dancs
Ferenccs hegedű és Kocsics Lajos har-
moniumon néhány magyar dalt adtak elő nagy
hatással, mire az előadást meg kellett tolda-
ni még egy számmal, midőn a „Csere-
bogár” s „sárga cserebogár” című szi-
magyar dalt játszották el.

Sok tapost arattak ok is.
Az utolsó szám János Béla dr. fel-
olvasása volt a „Vig elem a magyar népköl-
tészeten” czime alatt, mely állandóan derül-
ségben tartotta a közönséget is.

A felolvasó nyánis nem száraz kritikai
fejtegetését adta a felvetett témának, hanem
ügyesen csoportosította és szellemes komment-
árral kísérve, bemutatva az igazi népköltészet
néhány termékét, melyekben a nép termé-
szetes vig kedélye és humora nyilatkozik.
Népdalok és népmesék ezek, melyek mutat-
ják, hogy a nép, melynek a tragikumhoz
oly igazi érzelme van, jóízűen tud nevetni is.
Azután bemutatott néhány érődő humoros
versikét, satyrikus dalt, majd több humoros
népmesét.

A közönség hosszas tapsal és éljenzés-
sel adozott a szellemes felolvasónak.

Az estély 6 órakor ért véget.

— Az **„Amerikai Nemzetör”** című s
New-Yorkban magyar nyelven megjelenő heti-
lap január 1-vel 5-ik évfolyamát kezdi meg.
E lap egy év folyamán kezdetlenül ismét életre-
vélését bizonyítja, mert mindama nehézsé-
gek mellett, melyekkel a távol tengeren
tuli földrezen küzdeni kellett, fenáll és hivatását,
melyet eddig lankadtalan buzgalommal és ki-
tartó eréllyel végzett, épen olyan mértékben,
sőt ha a körülmények engedik, még nagyobb
szorgalommal fogja végezni. Az „Amerikai
Nemzetör”-re távol hazánktól nagy szüksége van
a magyarságnak; szüksége van nem csak egy,
de számtalan okból. Az „Am. Nemzetör” az, mely
a külföldön élő magyarság javára mindenkor si-
kra száll. Polgártársainkat folyton inti a kiván-
dolástól s hasábján minden kinálkozó álka-
lomkor meggyőző érvekkel bizonyítja, misze-
rint Amerika sikos talaj a magyarságnak és oda
neki nem szabad mennie, ha itthon pusztán
száraz kenyere is van. Az „Amerikai Nem-
zetör” egész valójában megfelelő címének és
céljának és ezentul is kilátásunk van arra, hogy
czime mellett a szép czék sem téveszti szem
elől. Tolla védte, tanácsal segítette a hozzá
forduló magyarokat s a mi fő és a mire az
„Am. Nemzetör” vezetői büszké: tösgöke-
res magyarok és lapjuk velük együtt mind
végig az marad. E lapot, mely a külföldön
majdnem egyedül áll, minden magyar pol-
gárnak, de legkivált papok, tanítók, megyei
és városi előjárók, valamint kaszinók, takaré-
pénztáraknak és egyesületeknek meleg pártfo-
gással erkölcsi kötelességük támogatni és ter-
jeszteni. A lap előfizetési ára 1 évre 5 frt,
mely o. é. ben ajánlott levél útján legzése-
rűben: A m e r i k a i N e m z e t ö r k i 1 9.
E. 4th Str. New-York küldhető el.

— Az **„Anyosok könyve”** című illusz-
trált humorisztikus mű szerző-kiadója, la-
puk útján tudatja a t olvasó-közönséggel,
hogy e könyve pár nap múlva elhagyja a
sajtót s minthogy ez mű költséges kiállítása
miatt csak korlátozott számú példányban fog
megjelenni s könyvkereskedésben nem lesz
kapható, ezért félkéri az irodalom-pártoló kö-
zönség azon részét, kik e művet maguknak,
vagy karácsonyi ajándéku kedves anyósainak
megszerezni óhajtják, — megrendeléseikkel
folyó évi december 7-ikénél tovább ne ké-
szenek a gyűjtés eredményét is e napig
okvetlenül neki beklüdjék. Czim: S i r i s
s a k a Andor, Pécsét, V. ker. Agoston-tér.

CSARNOK.

Lóránt.

[9. Folyt. és vége.] (Novelle.)
— Az „Aradi Közlöny” közlése iri: —
Máriá Gabriella.

IX.

— Mivel bizonyítsam be szándéko tisz-
taságát? ... Nem hisz nekem? ... becsü-
letszavammak? ... szerelmeknek? ...
Margit feléje nyújtá kezét! ...

— Hiszek... bizon önben Lóránt...
de ha családom... az a halálom lesz! ...
Lóránt magához ölelte s forró hosszú
csók erősitette meg nyilatkozataikat.
Lóránt karjába fűzte Margitot s így lép-
tek be Hajossynéhoz.
— Mama! ... itt hozom a kis meny-
asszonyomat s oda vezet a világtalan anya-
hoz gyermekek s egyik kezét egyik, másikat
a másik vonta egyszerre ajkához! ... mig
az túlradó boldogan ölelte át őket s csó-
kolta meg mindkettőnek homlokát.
— Mama! ... szólalt most meg Mar-
git ... maga még nem is tudja, hogy kit
fogadott fián!
— Mit mondasz? kérde meglődve s
rossz sejtélemmel megkapta anyja.
— Lóránt nem Abrai ügyvéd — hanem
gróf Bánffy egyetlen fia és örököse.
— Lehetetleges-e? ... Es ön... ön
... az én gyermekemet magához akarja
emelni!
— Miután ő méltónak talált kezére! ...
Elvire grófnő nem elégedett meg azzal,
hogy elfogadta a gyönyörű nősv leánykát,
hogy megismertesse vele azt a fényes vilá-
got, melybe nemokara lépni fog... hanem
fel is kereste a szerény kis lakást s ujongva
gyönyörködött Margit foglalkozásaiban.
Szabó látványt képzelné sem lehetett
volna, mint e két szép és kedves lényt együtt,
amint Elvire komolyan és passióval oktatta
mindenfélé szokások és ceremóniákra Mar-
gitot, a kibn nagyon fogékony és ügyes
tanítványra talált, annál is inkább, mert az
olyan természetes finom modorral, bájjal,
anyri előkelő gráciával bírt, hogy csakis fé-
lenségéket kellett leküzdenie s kifogástalanul
helyt állt a legelőkelőbb társaságban! Bem-
tatta Lóránt rokonainak s barátainak arczké-
pét, kísérve azt jellemrajzaikkal, a miken néha
fölföl kszagott a két leány.
— Most mutatok neked egy kis eleven
örögdőt, aki mindenkit kigyulog és kineret.
de a mellett aranyos jó szive van, s a kivel
azt hiszem nagyon megfogják egymást sze-
retni... s Elvire eléje tartá Bella grófnő
pajkosan mosolygó arczását, a mi már előre
is megnyerte Margit tetszését.
— Papa jó újságot mondok! ... nyi-
tott be a tél vége felé egy este Lóránt atyja
szobájába.
— Valjon mi lehet az? ... kérde az
öreg gróf — kit Pista Lóránt parancsára é-
ppen azon modorban informált mint ura Olga
báronét, tehát az öreg gróf is meg volt
nyugtatra.
— Meg akarok házasodni!
— Igazán? kiált föl örmé a gróf...
és kire esett választásod? ...
— Oh az egyelőre titok marad... mert
előbb szeretném ha papa is megismerkednék
választottammal és véleményét nyilvánítsa
róla!
— De hát hogy láthassam meg, ha nevé
nem mondok?
— Elvire grófnőnél fogom őt bemutatni,
még pedig holnap délután, ha ugy tet-
szik! ...
— Megyek! ... jöjj be értem! ... Va-
lóban éget a kíváncsiság ...
Lóránt valósággal épen nem volt olyan
jókédv, mint ahogy mutatta, sőt a legkínzóbb
aggódmakait állotta ki... azt tudta, hogy
Margit megnyeri atyja tetszését... de ha
megtudja származását? ... Eh! ... törté-
njék bárm! ... meg kell lenni!
Az öreg gróf olyan izgatottan nézett s
megismerkedés perze elé, mint az ifjú az első
szerelemi légyott elé...
— El ne árul magad ezután kis bohó!
inté már vagy huszadszor Elvire szép kis vé-
denését, ki nem is sejtve mily jelentőség-
teljes lesz a mai délután, mosolyogva nyug-
tatá meg.
Elvire nagyneje gyönyörködve szem-
lélte a két szép teremest. Mind a két leány
halvány kék ruhát, egészen egyformán meg-
vart ruhát viselt... s így látni őket le-
betetlen volt habozni, az aranyalmát még az
Elvire iránt legfölgultabb itelő is Margitnak
nyújtotta volna! ... kinek annyál arczán
most szerelmes boldogság mosolygott...
mintha csak a menyéből csöppent volna le...
s szinte félve tekint reá az ember, hogy nem
álmodik-e? ... nem lebbent-e meg szárnya-
cát, hogy visszatérjen seraph társai kö-
rébe? ...
— Bánffy grófok! ... jelenté az inas
a pertiért fölemelve a belépő öreg gróf s őt
követő fia előtt.
Margit könyvéden elpirult a dobogó szív-
vel nyújtotta kissé remegő kezét a büszke fő-
ur felé, ki valóságos elbűvölve, sőt megdöb-
benve állt meg előtte!
— Ez egy tulvilági szépség! ... gon-
dolá... még hozzáfogható szépség nem látam
soha...
Több mint egy óra hosszágú időzött apa
és fiu a két remek hölgy körében s az öreg
gróf csak fölszágzott elragadtatással tá-
vozott.
— Ki az az istennői teremest! kérde
alig hogy föszálltak a kocsi.
— Előbb mondja papa, hogy tetszik!
felelt Lóránt kitérőleg.
— Látd hogy szólni sem tudok az el-
ragadtatástól! ...
— Helyesli választásomat? ...
— Te a legboldogabb férj leszel a vilá-
gon, ha ez a lény téged szeret!
— Szeret! ... és ennek az anygnak
mindene én vagyok! ... nincs semmije a vi-
lágon csak ártatlan szive, azt is nekem
adta!
— Hogy-hogy? ... Valami elszegénye-
dett, tönkrement családból való? ... sohasem
hallottam róla!
— Azt elhiszem, mert a mi körünkben
hiában kereste volna.
— Talán csak nem alacsony származá-
sú? ... kérde kellemetlen meglepetéssel
a gróf.
— Hajossy Margitnak kivják, és az atyja
ügyvéd volt!
— Hajossy? ... a harag pirja borítá el
arcát s hevesen tördelé a szavakat... egy
Hajossyt... elvenni gróf Bánffy Lórántnak!
soha! ... soha! ... nem egyezem bele ebbe
a házasságba.

Lóránt vállat vont.
— Nagyon sajnálom, de ez esetben be-
leegyezése nélkül fogom nőül venni!
— Micsoda? ... tört ki még ingerlő-
tebben a gögös főur — te atyáddal vagy ké-
pes szakítani... egy... egy ilyen nő miatt?
— Papa ne sértse meg előttem azt az
angyalt! ... Oh nem egy és ilyen nő
nő, hanem angyal, kit imádkó, s aki nélkül
élni nem tudok!
— Tudtam... hogy valami ostobasá-
gon tör a tejet... de ilyen botány! ...
mormogó halnak az öreg gróf, de minden to-
vábbi érvelése, lebeszélése kárbaveszett, Lóránt
nem is felelt.
X.

Elvire grófnőnk nagy termé és fényes
fényes társaság töltötte be. A fővárosban
tartózkodó összes főri családok, tehát összes
ismerősök megjelentek, Lóránt kivéve.
Olga bároné ragyogó szép volt, s éppen
élenk diskursusba elegyedve Frigyes bá-
róval...
De mi történt a báróval és társaival,
hogy a tervezet bosszu tervek füstbe mentek?
Vissza kell tennünk az időre, hol elbeszé-
lünk kezdeté játszik.
Hogy a báró nem dicsekedett hősi ér-
nyekkel azt már eddig is láthattuk. Nem
csoda tehát, hogy a vért fagygni érzi eiben,
midőn egy este — a Pista által mindenről
értesült — Lóránt, dühösen lakására rontott.
— Aux ieux! ... kedves Lóránt...
mi történt, hogy így ki vagy kalve magadól?
— Semmi tetetés! ... Nyomorult vagy
barátom! ... s ha ez nem elég, vedd ugy
mintha lovag ostrom érintette volna ar-
czodat!
— Uram! ... magyarázatj kérek...
szavaltá a báró.
— Azt hiszed nem ismerem szándékai-
dat, nevétségessé tételemré?
— Oh... barátom... igyekezett
mosolyogni a báró — tréfa... tréfa, az
egész! ...
— Ugy mi dolgod volt a mult este a
Harang utcában?
— Tréfa... barátom ártatlan kívánc-
siság...
— Annak daczára azonban holnap a
lovardában légy szives segédeiddel megjö-
lenni!
— Tán csak nem akarsz vekekedni? ...
barátom biztosítalak, eszembe sincs nekéd ár-
tani...
Lóránt egy földig sujtó, megvrető tekintet-
tel végig mérve a gyáva embert, szó nél-
kül ott hagyta.
— Ugy hallottam autogni, hogy itt el-
jegyzés lesz ma! ... szölt halnak Olga bá-
roné, hogy nemcsak legközelebbi szomszédai
hallhaták szavait, s egy perc alatt elterjedt
a hír a salomban.
— Oh! ... kétkedék báró — ki lenne
a boldog választott?
— Oh? ... milyen naiv, kedves báró...
a rivalis...
— Lóránt volna? ... hiszen nincs is
itt!
Elvire grófnő mosolygott. Elének vidám,
kedves volt, mint még soha; s zemeiből rejt-
telt öröm sugárzott... nem csoda tehát, ha
Olga bároné gyanítását mindenki való tény-
nek ismerte el. Hiszen csak rá kellett tekin-
teni a grófnőre!
Kis eligneke oszolva cseregetek, nevetgél-
tek, rágalmatok egyaránt... nem figyelve
szomszédaira.
— Bánffy Lóránt gróf és grófné jelenté
hangosan az inas.
Mintha villám ütött volna a jókédv
társaság köré... egyszerű fordult minden
fej az ajtó felé, melyen Lóránt belépett kar-
ján egy búvós szépséggel, ki halvány kék
selyem toilletben, hosszú sötét kék plüss
kürlyával, mint egy tündérlányó jártatá
közül zemeit, zavar nélkül, csak kutatólag.
A szívek dobzanását lehetett volna hal-
lani, olyan csönd volt a teremben.
Elvire örömpresse szöket eleje s meleg
késztórással üttéte magá mellé, míg Lóránt
meghajotta a tette a hölgyek előtt, egy förcs-
port felé tartott, kik a meglepetéstől még
most sem tudtak szöhoz jutni.
— Nos? kérde Lóránt gyúnyosan végig
nézve rajtuk... kifogástok van nóm el-
len? ...
— Barátom te a menyőragót raboltad
ki! ... felelt végre egyik barátja... s
erre megindultak a gratulációk, melyeknek
színteséggével, vagy nem színteséggével nem
sokat törődött a boldog fiatal férj... s zeme
gyönyörködve pihent ujra, meg ujra bá-
jos kis feleségén, ki fesztellenül, vidáman tár-
salogott az Elvire köré csoportosult fiatal
leányokkal, kik közül férjének cousineja, Bella
grófnő nyerte meg legjobban rokonszenvét
Margitnak, mig ő viszont mindenkit elbájolt
szeretelmésséggel. Olga bároné fehér
volt, mint a fal, s ajkát harapáldta. Bosszu
tereket forrált! ... a melyek azonban,
megjegyezünk nem vitettek véghez soha,
s nem zavartak az ifjú pár boldogságának
egét, melyen egyetlen felhő az öreg Bánffy
gróf ngesztelhetlensége.
Azonban az öreg gróf sem tudott az ara-
nyos asszonyának soká ellentállani...
Midőn Lóránt tudósította őt, hogy bold-
og otthonába még egy anyalka, még pedig
egy kicsi fiu anyalka szállását be magát
— elfeledkezett hidegségéről... s boldog
mosolylyal szemlélte a kis parányi jószágot,
az ő kis unokáját s kiengesztelt csókot
nyomott szép anyja homlokára.
Es Elvire grófnő is a megelégedett azzal,
hogy elősegítette Lóránt boldogságát s azt
az ártatlan gyermeket, kinek szívecskéje meg-
tört volna egy családé sulya alatt! ... mig
ő... ő tud érzelmeinek parancsolni... s
nem elégtételt talált a rajongó szeretetben,
melyben Margit őt részesíté, s Lóránt hó-
doló hálijában és becsületében... S ha
néha a magányban szép lelke visszakált is a
mért szép álmokéire, nem okoznak azok ke-
serűséget... egy bánatos mosolylyal áldoz
emléküknék!

Szerkesztői üzenet.

— H. S. urnak Csarnok. Vörö kereszt seregje
még sem a nyeremény-, sem a törlesztési házason nem
lett kirosolva.

KÖZGAZDASÁG.

Hivatalos piaci árak Aradon.

November 25.

1. Gabonafélék: tiszta buza legnehezebb 6 frt 40 kr, közép 5 frt 20 kr, kétszeres legnehezebb 5 frt 60 kr, közép 5 frt 60 kr, rozs legnehezebb 5 frt 20 kr, közép 5 frt — kr, zab legnehezebb 5 frt — kr, közép 4 frt 90 kr, retek-repeze legnehezebb — frt — kr, kukorica 4 frt 60 kr, 100 kilónként.

2. Liszt: legfinomabb 0-as 17 frt — kr, legfinomabb I. 15 frt 50 kr, szemelye 14 frt — kr, feher kenyér 13 frt — kr, fekete kenyér 9 frt 50 kr, rozs 11 frt 50 kr, tengeri — frt — kr, mmkint. Dara tiszta buzából 17 frt — kr, Arpakása 15 frt 40 kr, mmkint.

3. Hüvelyesek: borsó 24 frt — kr, bab 8 frt 50 kr, lencse 26 frt — kr, köleskása 11 frt 50 kr, burgonya 4 frt 20 mmkint.

4. Széna: I. kötött legjobb 4 frt 50 kr, középszerű 4 frt 20 kr, köslen: legjobb 4 frt 20 középszerű 4 frt — kr, egy mmzása.

5. Kötött vagy ágyi szalma: legjobb 2 frt 2 kr, középszerű 2 frt — kr, egy mmzása.

6. Takarmányszalma: legjobb 2 frt 20 kr, középszerű 2 frt — kr, egy mmzása.

7. Alomszalma: legjobb 1 frt 20 kr, középszerű — frt — kr, egy mmzása.

8. Pa: búkk 3 frt — kr, eser 3 frt — kr, szilfa 3 frt — kr, kenyő 1 frt 80 kr, egy köbm.

9. Hus: marha 52 kr, borjú 68 kr, disznó 48 kr, juh 32 kr, disznószőr 62 kr, szalonna 58 kr, vaj 1 frt 30, olvasztott vaj 1 frt 50 kr, egy kilo.

10. Vegyesek: Borszesz 60 kr, tej 12 kr, fehérvörös 30 kr, fehérvörös 20 kr, vörös 60 kr, vörös 40 kr, ezet 6 kr, pálinka (szilva) 60 kr, sör 25 kr egy liter.

Vegyes közlemények.

— Bányrve-ózdai vasutvonal. A m. kir. államvasutak által üzembe vett bányrve-ózdai vonalon, az ezen vasút javára szedendő pótlétekre való tekintettel alábbi menetdíjak szedettek: Bányrve-ózdai-Centerre, vagy viszont a II. osztályban 0.40 kr.; a III. osztályban 0.20 kr. — Bányrve-ózdai, vagy viszont a II. osztályban 0.50 kr., a III. osztályban 0.30 kr. — Czentröl-Ózdra, vagy viszont a II. osztályban 0.40 kr., a III. osztályban 0.20 kr. Egyebekben ezen vonalra a magyar kir. államvasutakon érvényes általános személy és podgyász díjazás-mérvadó. Budapest, 1887. november 21. Az igazgatóság.

Szűzlet.

(B.) Keszárú nagyban 25.50, kicsinyben 26, hordó nélkül per 100 liter.

Budapesti gabontársaság.

Jó kínálat, mérsékelt vételkedv. 25,000 mm. jött forgalommal és 2-5krajczárral olcsóbb áron adott el. Buza tavaszra 7.33-7.35, zab tavaszra 5.62-5.63, kukorica tavaszra 5.85-5.86, káposzta-repeze 10.80-10.90, őszi buza 1888. évre 7.68-7.70.

IDEGENEK NEVSORA.

(November 25.)
Fehérkereszt-szalló Klein N., keresk. Müller J., Hunyad, Heinzl József, fakerek. Szeged. Müller J., Auer N., utazók, Bpest. Gasweiler A., utazó, Triest. Bobács Otó, Jonas M., Beer Gyula, Kohn K., Löbl Károly, Zimmer S., Neuber J., Gräve J., Pitschman N., utazók, Bécs.
Nádor-szalló, Véghe István, birt. Makó. Sinay A., birt. M. Balassa. Köhling József, Győrök. Várad. Kálmán, Nagy, Kálmán, Várad. Várad. Braum J., keresk. Pécs. Fuzes Béla, hiteltestő, Győr. Kohn J., birtó, Glogovác.

Arad városi színház.

Folyó szám 52. 2. kisbérlet 25-dik sz.

Szombat, 1887. november hó 26-án:

DONNA JUANNITA.

Operette 3 felvonásban.

Személyek:

Don Pomposio de Quadradosy Lientogues, San Sebastian alkádjája — Kulinyi Márton.
Donna Olympia, nejje — Litzemayer Sz.
Sir Andrew Douglas, ezredes, a sánsebastiani angol őrség parancsnoka — Nyilasi Mátyas.
Gaston Dufaire, százados a francia kóztársaság seregében, hadifogoly — Németh János.
René Dufaire, öcsöge, hadapród — S. Vadnay V.
Riego Manrique, evangélista (nyilvános inrok) — Kiss Mihály.
Giti Földi, vendéglős a „Cuatra Nation” című korsusházban — Fenyéri Mór.
Petritia nővere — Frank Boriska.
Pichegru tábornok — Rozsa Dezso.

Kezdeté 7, vége 9 1/2 órakor.

Holnap, vasárnap, bérletfolyamban:

A tót leány.

Eredeti népszimű 3 felvonásban.

Felelős szerkesztő és kiadó:

HINDY ÁRPÁD.

Nyilttér.

WITTMANNKÁROLY

sörcaarnokában

ma, szombaton és még néhány napig

a közkedveltségü

SZABADKAI TAMBURA-ZENEKAR

játszlik

Belépti díj nincs.

Kezdeté 1/2 8 órakor.

Kávéházi értesítés.

A „KIRÁLY KÁVÉHÁZ”-ban

ARAD (Vörösmarty- és Petőfi-utca sarkán),

mai naptól kezdve következő olcsó árakon szolgáltatom ki a legkifinomabb minőségű kávéházi italokat:

- 1 csésze thea, rum nélkül, vagy 1 pohár knickebelin csak 12 kr.
- 1 csésze thea, rummal, kis esokoládé vagy csáj csak 15 kr.
- 1 egész thea rummal, egy nagy esokoládé csak 25 kr.
- 1 tejjás punes vagy császárthea 35 kr.
- 1 pohár benedictini, chartreuse vagy valódi francia cognac csak 10 kr.

Egyidejűleg van szerencsém a billiard-kedvelők figyelmét felhívni legújabb amerikai billiardjaimra egyrésztől, másrésztől a rendkívül mérsékelt játékdíjakra, nevezetesen a mai naptól kezdve számitok:

- 1 órai billiard nappal, világításnál csak 32 kr.
- 1 órai billiard éjszakai, világításnál csak 40 kr.
- 1 szászhusas nappal, világításnál csak 8 kr.
- 1 órai billiard éjszakai, világításnál csak 10 kr.

Az itt jelzett árak mai napon a „Kereskedő ifjak egyeteme”-ben is életbelépnek.

Midőn még a n. é. közönséget pontos és szolid ki-
szolgálásról biztositom, kérem az egyes pártfogását
kiváló tisztelettel, alázatos szolgálja

Amigo József,
kávéház. 810 1*

1277—1887. sz.

813—1.1

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n.-halmágyi királyi járásbíróóság 1209—1887. számú végzése által Zimbró község azegény alapja javára Vustya Gyorgye acsuvai lakos ellen 62 frt 82 kr. hátralék toke, ennek 1887. évi november hó 9. napjától számitandó 6 száz. kamatai és eddig összesen — frt — kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt 320 frt — kr-ra becsült lovak, tehén és szénából álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a n.-halmágyi kir. járásbíróási 1209. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Acsuván, alperes lakásán leendő eszközésére 1887. évi november hó 30. napjának délután 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt N.-Halmágyon, 1887-ik évi november hó 17. napján.

Zöldy Gyula,

királyi bírósági végrehajtó.

Magyar iparczikk!

Mig eddig még a pótkávé is a külföldről vettük, most az elismert jószág

Lenck-kávéban

oly kitűnő hazai gyárt nyunk van, melynek kasználata máris általános divattá vált.

Lenck-kávé

kapható minden jobb kereskedésben s a hol a készlet elfogyott volna, a t. közönség kővetelje mint hazai gyártmányt.

A t. elárúsító urak forduljanak **Lenck S.** pótkávé-gyárához Sopronba, honnét mintákat rögtön, ingyen és bérmentve kapnak s így risikó nélkül győződhetnek meg a felől, hogy a

Lenck-kávé

a legjobb eddig ismert pótkávé.

50 frtot

annak, ki nekem

egy évre 400 frtot

biztos jótállás mellett szerez.

Ajánlatok e laphoz

„Pénz 400”

alatt intézendők. 811 1—1

812 1—1

Arverési hirdetmény.

Az aradi kir. tsvék mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy az első szászregényi tutajkereskedői társulat és társa végrehajtónak Tamasdán Áron végrehajtást szenvedő elleni 131 frt 11 kr. tokekövetelés és törvényes járuléki iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék területén lévő és az O-P. cska községben fekvő az 562. sz. tjkvben A. I. 1. alatt felvett 952. számú beltelkes házra árverést 433 frt 85 krban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi január hó 17-ik napján délelőtt 10 órakor az O-Pécska községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsártnak 10 száz. vagyis hetvenkilenc forint 90 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a kelt ig. ügy min. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismerésvényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, a kir. tkkvi tsvéknek 1887. évi január hó 29. napján tartott üléséből.

Az aradi kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.

M.-Világos községben

a főtton, a templom- és piac-tér között fekvő

szép és nagy ház

szabad kézből eladó.

Ezen házban van 6 s oba, egy alkofen, egy szép nagy üzlet, mely 5 öl belső térséggel bír, egy éleskamara, konyha és előszoba, száraz kapualj és három pinche, egy melléképület, mely egy szin és egy istállóból áll.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni

KISZNER JÓZSEF

tulajdonosnál M.-Világos on. 793 2

Hirdetmény.

Miutn a közadók kezeléséről szóló 1883. évi XLIV. t.-cikk 39. §-a értelmében a f. évi 4-ik adórészlet esedékességének határideje már lejárt, az adózók ezennel hirdetemyleg is felhivatnak, hogy a folyó évi 4-dik adórészletet, valamint a hadmentességi díjat most már a késedelmi kamatok és esetleg intési díjjal együtt, nemkülönben netalán régiebb adótartozásait azonnal fizessék be; mert ellenkező esetben a régiebb adótartozások azonnal, a f. évi 4-ik adórészlet pedig december hóban a késedelmi kamattal együtt végrehajtás utján és a végrehajtási díjak felszámítása mellett fognak behajtatni és pedig oly módon, hogy a 4. adórészletre nézve november 24-től kezdve a zálogolás fog megejtetni, s a mennyiben ennek daczára az adóhátralék járulékaival együtt a zálogolás fogamatosisától számitandó 15 nap alatt nem törlesztenék, a lefoglalt ingók nyilvános árverésen el fognak adatni.

109. v.

A városi tanács.

71204 sz. C. II.

M. kir. államvasutak igazgatósága.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tesszük, hogy Szabadka állomásra érkezéskor éntul-tuzifa és szénkudmelyekre f. évi november hó 5-étől életbe léptetett felbér felemelést f. évi november hó 24-ével hatályon kívül helyezzük s ezen naptól kezdve említett kúdmények után ismét a rendes díjazás szerű felbért szedjük be. 60 1—3

Budapest, 1887. november hó 22-én.

Az igazgatóság

247—1887. pmsz.

1—1

Hirdetmény.

A vízjgl törvény 1885 évi XXIII. t.-cz.) 191. §-a értelmében felhívom a város területén létező, azon vízi művek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, kik a jogosítványokra vonatkozó engedélyt, s illetve a 20 évi háborithatlan gyakorlat igazolását a 247—1887. sz. a. kibocsátott hirdetmény folytán f. évi november 15-éig nálam be nem jelentették, hogy 6 hónap alatt, vagyis 1888. évi június hó 1-ig (bezárólag) az engedélyt folytatomadjanak, különben jogosítványuk elenyészettnek tekintetik s vizműveik felett a hatóság intézkedik.

Megjegyeztetik, hogy az engedély elnyerése céljából benyújtandó beadványok és egyéb iratok a vízjogi törvény 191. §-ának második bekezdése értelmében belyeg- és illetékmentesek.

A folyamodási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vizmunkálat tulajdonosára kiterjed, tehát őnt zési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetékekre, nyilvános és magán csatornákra, védgátakra és zsilipekre egyaránt érvényes.

Kelt Aradon, 1887. évi november 24-én.

Salacz Gyula,

kir. tanácsos, polgármester.

Az 1885. évi országos kiállításon nagy éremmel kitüntetett: Verseny és kivitelképességért, nagyban termelés és fontos javításért.

Rozsnyay Mátyas

gyógyszertára

s művegyészetű laboratoriuma

ARAD, Szabadságtér 1-ső szám.

A PO-HO

Chinából hozzánk származó gyógyszer rövid idő alatt Európaszerte híressé lett s orvosi körökben is feltűnést keltett azon hatalmas erejénél fogva, melylyel az eddigi gyógymódokkal a legtöbb esetben daczó betegek, mint migrain vagy féltoldalú fejfájás ideges fogfájás, fejszába, sőt még a gyomor-sába és egyéb idegbajok is — vele gyorsan és kiváló sikerrel gyógyíthatók.

Használati utasítás: Ujhegygyel 1—2 cseppet kell dörzsölni a szerent, a mint az ideges fájdalom itt vagy ott mutatkozik erősebben, a homlokra vagy halántékon migrain esetében; az arcosontton arczszábnál; fej-tetön vagy tarkon egyéb fejfájásnál; az állkapczán ideges fogfájás esetében, a gyomor tájon gyomorzsábnál, vagy hystericus hányingerén.

A PoHo különben is igen illő essentia lévén a bekent helyeken az elillanást gyenge legy zgetés által elősegíthetjük, mi a hatást fokozza. Mivel elillanása közben a szemet könnyezésre ingerli, célszerű azt ilyenkor behunyni.

A legkomolyabb bécsi orvosi szaklap a „Wiener medizinische Wochenschrift” a PoHo felől következőleg nyilatkozik: „A PoHo itt orvosi, valamint a közönség körében valóóság feltűnést okoz. Hatása migrain, fejfájás és neuralgia esetében valóban meglepő, 1—2 csepp a fájdalom helyre bedörzsölve elegendő a fájdalom azonnali csillapítására. Ezennel gyógyszer sokszoros tapasztalás után a legmelegebben ajánljuk.”

Ára egyes üvegnek 85 krajczár.

30—78* Kapható Aradon:

Rozsnyay Mátyas,

gyógyszertárban

Szabadságtér 1-ső szám.

Cs. kir. szabadalmazott

EGYETEMES EMÉSZTŐ-POR,

Dr. GÜLLIS-tól.

Eddig még utól nem éretett hátsára nézve az emésztés és vértisztítási terén, s a test táplálása és erősítésére nézve. Ez által naponként kétszeri és sokáig folytatott használat mellett valódi gyógyszeré válik számos, még makacs betegségekben is, mint p. o. emésztési gyengeség, mellégés, a gyor: ortulterhelés, a belek peyhlődése, ideggyengeség, mindennemű aranyeres bajok, görvény, sápadtság, sárgaságban, valam nyí idült borból, rák, időszakos főfájások, férges és köves betegségek, tulnyalkásodásban stb. — Asványvizgyógymódnál ugy az előtti, mint annak használata alatt, valamint utólagosan gyógy-szerű is kitűnő szolgálatot tesz.

Egy nagy doboz ára: 1 frt 26 kr; egy kis doboz ára: 84 kr.

Kapható: 777 3—12

Török József budapesti gyógyszerész különlegességi főraktárának aradi főkjában

RING LAJOS,

„Angyalhoz” címzett gyógyszerárban

Aradon, Asztalos Sándor-u. 1. sz. a.

A hamisítástól megóvására céljából figyelemet k mindenkit, hogy a valódi egyetemés emésztő-por dr. GÜLLIS-por pecsétjével van elzárva, s minden doboz a védbélyeggel a kívülől ily címmel van elzárva:

K. k. concess. Univ.-Speisen-Pulver des Dr. GÜLLIS in Wien. Főszállítóhely Bécsben, Stefansplatz 6. (Zwetthof.)

An szerencsém a borbély, fodrász ugyszintén magán borotváló urakat arról értes teni, hogy üzletemben valódi angol

Hét esillagos borotvák

Peck Antal ur által művészlleg közzörülve, használata egészen elkészítve, raktáron vannak, ugyszintén valódi Henckels-féle hajvágó ollók is valódi angol hét esillagos szélesebb formájú közzörült borotva 1 frt 50 kr., keskenyebb 2 frt. — Magán borotváló urak részére a szerint alkalmazva és közzörülve 1 forint.

Minthogy a borotvák közzörüléseért a felelősséget Peck Antal ur magára vállalja, a mely borotva meg nem felelne, visszazárható.

Nagyon kedvelt Hauer-féle borotváló Crem. 1 doboz 45 kr. — Kitűnő szegedi illatos borotváló szappan, (mely sokkal jobb, mint a legdrágább külföldi) borbély urak részére egy kilo 70 kr., egy rud, körülbelül 1/2 kilo 30 kr.

Közzörülések Peck Antal ur részére szintén elvállaltatnak.

Videki megrendelések nagyon pontosan eszközöltet-fek; csomagolás nem számitatik. 17—6—12

ERNYEI GYULA,

a „zöld papagályhoz”, Aradon.

1273—1887. sz.

814 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagy-halmágyi kir. járásbíróóság 1017—1887. számú végzése által néh. Lengyel István hagyatéka javára Szirbán János mermesdi lakos ellen 100 frt — kr. toke, ennek 1886. évi ápril hó 30 napjától számitandó 6 száz. kamatai és eddig összesen 45 frt 48 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 452 frt — kr-ra becsült széna és szalmából álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a nagy-halmágyi kir. járásbíróási 1273. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Mermeden alperes lakásán leendő eszközésére 1887. évi november hó 30-ik napjának d. e. 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

N.-Halmágy, 1887. évi november 17-én.

Zöldy Gyula,

királyi bírósági végrehajtó.